

Sygn. akt II Cz 485/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Janusz Kasnowski

SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku wierzycieli małoletnich: M. K. i B. K. działających przez przedstawiciela ustawowego I. K.

przeciwko dłużnikowi P. K.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 24.04.2014 roku, sygn. akt XII Co 1738/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 485/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 24.04.2014 roku oddalił skargę dłużnika na postanowienie komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy wydane w dniu 13.02.2014 roku w sprawie Kmp 64/10.

W uzasadnieniu Sąd podał, że od czerwca 2013 roku do września 2014 roku komornik prowadził egzekucję ze świadczenia z ubezpieczenia społecznego i pobierał opłatę w wysokości 8%, natomiast w październiku, listopadzie 2013 roku oraz w marcu 2014 roku w związku z dokonaniem przez dłużnika dobrowolnych wpłat naliczona została opłata w wysokości 15%. W przypadku gdy w jednej sprawie zastosowano skutecznie zarówno sposób egzekucji, od którego pobierana jest opłata 15% (np. dobrowolne wpłaty) jak i sposób egzekucji, od którego pobierana jest opłata 8% (np. zajęcie wynagrodzenia za pracę), od każdej wyegzekwowanej kwoty pobiera się opłatę w wysokości przewidzianej dla danego sposobu egzekucji. Zdaniem Sądu Rejonowego zaskarżona czynność komornika nie narusza obowiązującego prawa a w szczególności przytoczonego w uzasadnieniu przepisu art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji. Sąd Rejonowy wskazał również, że komornik jest związany wnioskiem wierzyciela, dlatego tylko wierzyciel może modyfikować zakres i sposób egzekucji a dłużnik może ewentualnie skorzystać z art. 883 § 2 kpc.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik wnosząc o jego uchylenie. Dłużnik wskazał w uzasadnieniu, iż jest dla niego krzywdzące obciążanie go opłatą w wysokości 15% gdy on dobrowolnie reguluje alimenty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika należało uznać za bezzasadne. Rację ma Sąd Rejonowy, iż komornik sądowy jest związany wnioskiem wierzyciela i nie może on samodzielnie modyfikować egzekucji co do jej zakresu lub sposobu prowadzenia.

W niniejszej sprawie dłużnik w istocie nie kwestionuje ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, przeciwnie potwierdza je również w zażaleniu. Wskazany przez Sąd Rejonowy przepis art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji uprawnia komornika do pobierania należnej mu opłaty od wyegzekwowanego świadczenia. Od dobrowolnie wpłacanych kwot ale już w toku postępowania egzekucyjnego niezależnie czy za pośrednictwem komornika sądowego czy też bezpośrednio do rąk wierzyciela zgodnie z w/w przepisem komornik może pobrać opłatę w wysokości 15%. Wobec powyższego opłaty naliczone przez komornika jako odpowiadające dyspozycji przepisu art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji należy uznać za prawidłowe.

Dlatego też Sąd Rejonowy słusznie uznał, że w pracy komornika w zaskarżonym zakresie nie można dostrzec uchybień, które mogłyby uzasadniać skargę dłużnika.

Wobec powyższego na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc oraz art. 13 § 2 kpc zażalenie dłużnika jako bezzasadne należało oddalić.